

i de forskjellige Egne. Det kan maaskee være, at der i mange Egne gives saameget og paa enkelte Steder endog mere, men der kan igjen være ikke saa Steder, hvor det ikke løber nær saa høit op. Gaaer man ud fra, hvorledes Priserne i Almindelighed stille sig hos os — den høitagtede Krigsminister har valgt den Priis, som Remontecommissionen i Gjennemsnit har givet, 275 Rd. for Indkjøb af Remonterne —, og man seer hen til, at man for en Hest, der er brugt i 7 Aar, og som er casafabel, omkring i Communerne har opnaaet et Priis af henved 100 Rd., saa kommer man derved til det Resultat, at Remonteringen af Hestene vil koste omtrent 30 Rd. aarlig i Communen. Drage vi nu dette Belsøb fra de 78 Rd., saa faae vi 48 Rd., som Hestens Underhold i Gjennemsnit aarligt skulde koste; men dette maa man dog vist sige er temmelig høit sat, idetmindste efter, hvad man hører Folk fra de forskjellige Egne erklære, at deres Heste koste. I denne Henseende troer jeg, at den høitagtede Krigsminister har seet mere paa Fremtiden end paa Fortiden, og derved er kommen til et temmelig høit Resultat. Dette med Hensyn til de Priser, som her forlanges i § 4; det er imidlertid et Spørgsmaal, om hvilket jeg nok haaber, at man kan komme ud af det med den høitagtede Krigsminister. — Derimod bliver det et andet Spørgsmaal, om vi virkelig nu igjen skulle overføre denne Udgift alene paa Hartkornet, eller om vi skulle sige: Vi ville tage det aldeles som en Statsstat og lade Statskassen alene udrede Udgiften. Dertil vil den høitagtede Finanzminister rimeligviis sige: Nei for Diebliffet kunne vi ikke gjøre det, thi saa maae vi have forøgede Indtægter paa en anden Maade. Jeg for mit Vedkommende er imod, at vi igjen gaae tilbage til at overføre denne Afgift alene paa Hartkornet som en Forøgelse i Landstatten, da Hartkornet efter den nugældende Communallov er bleven befriet fra den som saadan, idet den henføres under den almindelige Communalligning. Jeg troer heller ikke, at der kunde være nogen Ulempe forbundet med denne Ordning, og forsaavidt Statskassen ikke finder det billigt at befrie Communerne som saadanne for den Udgift, der dog nu ligger paa dem — jeg skal ikke gaae ind

paa, om det er med Rette eller Urette — mener jeg dog, at man kunde komme til en bedre Udredningsmaade af denne Udgift, naar man lod den udrede deels af Hartkornet og deels af Formue og Velighed, saaledes at det blev udfundet, hvad der kunde falde paa hver Tønde Hartkorn, og at dette da som en fast aarlig Udgift fordeeltes paa de forskjellige Communer efter det Hartkorn, de for Diebliffet have, men indbetaltes paa Amtstuen af Communens Kasse, udredet paa samme Maade som andre communale Udgifter. Dette vilde jeg ansee for rigtigt. Det vil neppe være heldigt, nu i dette Diebliff, da vi ere komme ind paa en anden Ligningsmaade, atter igjen for denne enkelte Deel at gaae tilbage til Hartkornet alene, men dette vil være Tilfældet, naar man forhøier Landstatten med dette Belsøb. Naar Statskassen ikke kan eller tør overtage disse Udgifter, eller maaskee ikke finder det retfærdigt ligeoverfor andre Statteyhedere, saa anseer jeg det for at være det Rigtigste, at der paa lægges Communerne hver for sig, efter det Hartkorn, der ligger indenfor deres Grændser, en vis bestemt Sum, som da, istedetfor som her er foreslaaet udredet, under Navn af Landstat, indbetales paa Amtstuen af vedkommende Communes Kasse, paa samme Maade som de andre communale Udgifter.

Madjen: Det har glædet mig af Motiverne at see, at der siges, at de Heste, der vare hensatte paa Foder ifølge Accorder efter sidste Krig, viste sig ved Afleveringen til Regimenterne i det Hele taget at være bedre holdte end de, der vare udsatte som Foderheste i Udredningslægderne. Dette viser, at Regimenterne med Tryghed paa den Maade, som er foreslaaet i Lovudkastet, kunne udsætte Hestene paa Foder efter Accord eller ved Vicitation, uden at staae Fare for at faae dem for daarligt holdte. Det forekommer mig rigtigt nok mig, at den Control, som der er hentydet til i Motiverne, er noget stor, men da dette Punkt kun findes i Motiverne, men ikke er indsat i Loven, skal jeg ikke gaae videre ind derpaa. Og saa jeg er den høitærede Krigsminister Tak skyldig, fordi han er fremkommen med dette Lovforslag, thi jeg troer, at der over-